Adevărul de dincolo de magie (I)

On Ianuarie 24, 2015

Încearcă să-ți fundamentezi propriile teorii științifice ce pot da credibilitate unei noi linii de gândire, interacționând cu acele „necunoscute" create în jurul unor experiențe personalizate.

Sub imboldul unei inspirații puternice, încercam să plonjez într-un necunoscut care exista doar prin acțiunea unor forțe de tip impuls. Invizibile circuite de identificare a adevărurilor nerostite în fluxul vieții, pe care înțelepciunea veacului acestuia nu putea să le împlinească. Neînduplecat, căutând ascunsuri ce nu se puteau împlini ușor, mistere rămase nedescoperite de mintea omenească, aterizam permanent într-un loc în care nici nu visam. Mă trezeam într-un teritoriu plin de farmec și de lucruri uimitoare, înconjurat de tot ceea ce mă făcea să cred că acolo era paradisul, lăcașul lui Dumnezeu.

Cred că mă aflam într-un soi de derivă experimentală, ca într-o călătorie inițiatică într-un *outside* care făcea posibilă schimbarea identității, încercând să-mi fundamentez propriile teorii științifice ce puteau da credibilitate unei noi linii de gândire. Intenționam să umplu golul acesta de neînțeles care se mărea la nesfârșit înăuntrul meu, în raport cu un exterior care scăpa oricărei înțelegeri.

Deliberat, mă pierdeam într-un labirint al jocurilor psihologice, cu roluri provocatoare și improvizații de situații ambigue. Într-o frenezie de senzații și dependențe de putere. Ca și când aș fi intrat într-un circuit integrator de impulsuri de identificare a unor entități de natură specială, pe care nu le credeam cu putință.

Leadership: Îți accepți statutul de a fi superior în ecuația propriei ființe, dand crezare unor lucruri pe care nu le credeai posibile?

Scriitorul englez, John Fowles, povestea că a fost odată un prinț care credea în toate lucrurile în afară de trei. Nu credea în prințese, nu credea în insule, nu credea în Dumnezeu. Împăratul, tatăl său, îi spusese că toate acestea nu există. Şi cum în împărăția tatălui său nu existau nici prințese, nici insule și nici vreun semn al existenței lui Dumnezeu, tânărul prinț îi dădu crezare.

Dar într-o zi prințul fugi din palat și ajunse în împărăția vecină. Aici, spre uimirea sa, văzu nenumărate insule în largul coastelor. Şi pe aceste insule niște făpturi stranii de o frumusețe răpitoare. Iar în timp ce se plimba pe malul uneia dintre insule, îl întâlni pe Dumnezeu.

A fi superior în ecuația propriei ființe înseamnă să manifești tendința de a te retrage dintr-un joc pe care nu l-ai inventat tu, dar la care ai luat parte prin faptul că aparții aceleiași linii de dependență față pe care practicarea lui.

Leadership: Poți să utilizezi linia de putere pe care operează fluxul de cunoaștere multi-direcțional, extrăgând noi constante de "inedit" din experiențe mai vaste?

Un scriitor profund își începea monologul: *„Știința este o haină pe care n-o găsim în magazine, ci în tainele a ceea ce ne înconjoară."* Ei bine, aceasta este o știință mai presus de celelalte științe, pe care o poți integra în unitatea superioară a unei viziuni care nu a mai fost abordată – și care face cinste leadershipului.

Poți să deschizi orizontul unei cunoașteri pe care să o poți integra într-un tot unitar? O cunoaștere care se particularizează printr-o abordare a interpretărilor a tot ceea ce te înconjoară - în lucrurile mici, în adevărurile nespuse, în simbolurile realului care ar putea fi imaginat ascuns sau explicit, într-un mediu în care te poți manifesta drept un artist al personalizărilor, în motivele pe care ți le pui singur în față, în rolurile diferite pe care le îndeplinești în relațiile cu ceilalți?

Cunoașterea cea mai profundă se naște din plăsmuiri ale minții, pline de semnificații, în relație cu lumea și cu realitatea pe care o recreezi printr-o autonomie a puterii de transformare identitară. Ea reprezintă o sursă importantă de informații, o modalitate prin care se atinge o realitate plină de miez, dar mai ales o abordare a propriei identități prin interacționarea cu anumite „necunoscute" exterioare care deseori nu se percep în mod direct.

Iar această cunoaștere, integrată într-un model de evoluție care poate schimba conștiința, dând un nou sens vieții, este rezultatul sondărilor interioare în cadrul unei varietăți de experiențe. Este rezultatul unei succesiuni de lecții care trebuiesc trăite într-un alt chip și în impulsurile altor coordonate pentru a putea fi înțelese și așezate într-o ordine care să creeze o continuitate identității tale, cu riscul de a te rătăci sau de a te dezamăgi. Aceasta este cunoașterea care fundamentează evoluția unui model de autoritate bazată pe noi abordări, de pe poziții mult mai echidistante și pluraliste, care dau leadershipului o notă de magie.

Leadershipul tău se poate reflecta ca autoritate îndrumătoare în înțelesul pe care îl dai experiențelor de interacțiune cu tot ceea ce te înconjoară?

Leadershipul devine o formă de cunoaștere evoluată în măsura în care îți asumi o experiență mai vastă de viață și de creație, mai provocatoare, care abia ulterior se răsfrânge asupra sferei de business. Comportându-se asemenea unei lumini care îndepărtează tot ceea ce este întuneric, leadershipul se poate reflecta ca autoritate îndrumătoare în înțelesul pe care îl dai experiențelor de interacțiune cu tot ceea ce te înconjoară.

Iar când această autoritate se înfățișează sub forma unor construcții independente de judecată, sub o formă neașteptată de dominare a unui *„ încă nu este evident "*, abia atunci vei fi plasat într-o poziție de superioritate.

Adevărul de dincolo de magie scoate în evidență acea cunoaștere întemeiată pe experiențe personalizate, ce au rolul de a te deconecta de la un real stabilit prin mai multe distincții familiare între adevărat și fals, formându-te ca un maestru al creării contextelor de auto-depășire sau de influențare.

Source: https://neculaifantanaru.com/adevarul-de-dincolo-de-magie.html